

Schriftelijke inbreng United Repair Centre Rondetafelgesprek Kansen en Uitdagingen Verduurzaming Kledingindustrie – 9 maart 2023

“Een gerepareerd jasje voorkomt een hoop CO2 - kleren repareren kan de kledingindustrie flink minder vervuילend maken”; Dat was de titel van de [NRC special](#) over de kledingindustrie waarin het United Repair Centre (URC) uitgelicht werd begin dit jaar. Het artikel laat zien welke positieve impact kledingreparatie kan hebben op het milieu en op werkgelegenheid. URC gelooft dat de nieuwe UPV-wetgeving producenten en importeurs moet stimuleren om meer te repareren, om te voorkomen dat kleding als afval eindigt.

Het United Repair Center: wie zijn we?

Het United Repair Centre biedt geïntegreerde B2B-oplossingen voor kledingreparatie en wederverkoop aan mode-, outdoor- en werkkledingmerken die zowel een positieve impact op het milieu als lokale werkgelegenheid willen creëren.

Het bedrijf is het resultaat van een gezamenlijke inspanning van de Amsterdam Economic Board, kledingmerk Patagonia en sociale onderneming Makers Unite, als onderdeel van een van de [Metropoolregio Amsterdam 'Green Deals'](#) die in 2021 zijn ontwikkeld.

De vier belangrijkste doelstellingen van het URC zijn:

- 1) het bieden van werkgelegenheid aan kwetsbare bevolkingsgroepen (zoals statushouders en doelgroep banenafpraak) waar de [werkloosheid boven de 60% ligt](#);
- 2) het creëren van milieu-impact door het repareren van kleding, het verlengen van de levenscyclus en het voorkomen van textielafval;
- 3) het aan boord krijgen van zoveel mogelijk kledingmerken om de collectieve beweging voor kledingreparatie te versterken;
- 4) het bevorderen van een educatief traject om toekomstige arbeidskrachten de vaardigheden aan te leren die nodig zijn voor de reparatie-industrie van morgen.

De doelstelling van de onderneming is om binnen 5 jaar 106 banen te creëren voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt en tegelijkertijd 300.000 kledingstukken per jaar te repareren, het equivalent van 1.000.000 kg textiel.

Waarom is kledingreparatie belangrijk?

Geschat wordt dat 58% van de weggegooid kleding tegenwoordig recyclebaar of herbruikbaar is. De mogelijkheid van reparatie is niet alleen een alternatief voor het weggooien van kleding, maar ook een nieuwe economische kans voor Nederland om banen te creëren. De inschatting is dat door prioriteit te geven aan hergebruik van kleding tegen 2050 een groei van 25% in de textielsector kan zijn gerealiseerd, wat neerkomt op meer dan 30.000 nieuwe FTE's, volgens een [rapport van Circle Economy](#).

Ook vanuit milieuoogpunt zijn de opbrengsten van kledingreparatie groot. Volgens een [paper van WRAP](#) kan het bewaren van een kledingstuk gedurende slechts negen extra maanden de bijbehorende CO2-,

afval- en watervoetafdruk van dat product met ongeveer 20-30% verminderen en de grondstoffen met 20% verminderen.

In tegenstelling tot kledinginzameling (voor hergebruik en recycling), biedt kledingreparatie de consument de mogelijkheid om meer verantwoordelijkheid te nemen voor de materiële levensduur van het artikel en afval te vermijden. Het kledingstuk blijft (langer) in eigen gebruik en maakt zo minder kilometers dan wanneer het wordt ingezameld of vervoerd naar tweedekans-markten buiten de EU. In vergelijking biedt kledingreparatie dus een grote positieve maatschappelijke en milieuimpact.

Wat zijn de uitdagingen bij de huidige stroom kleding?

Tegenwoordig is de consument beperkt in opties die de levensduur van haar of zijn kleding verlengen. Vanwege verschillende factoren, waaronder lage kledingprijzen en het aanschafgemak, zoekt de consument niet actief naar reparatiemogelijkheden voor kleding.

Merken zijn ook beperkt in oplossingen die ze aan de eindconsument kunnen bieden. Vanwege de complexiteit van hun toeleveringsketens en de financiële impact van reparatie in de operatie, kiezen de meeste merken ervoor om geen reparatieservice aan te bieden gericht op de consument.

Het gebrek aan bewustwording en wetgeving die het repareren van kleding stimuleert, leidt er dus toe dat de consument afgedankte kleding in de vuilnisbak gooit (en in mindere mate naar de textielbak brengt), in plaats van deze te laten repareren.

Welke regel- en wetgeving moet worden gewijzigd om ervoor te zorgen dat reparatie de standaard wordt voor elk kledingmerk?

De wetgeving die in Nederland van kracht wordt, UPV-textiel, moet een duidelijke regeling bieden voor producenten en importeurs om kledingreparatie te stimuleren in plaats van weggooien voor inzameling of recycling. De mogelijkheid om banen te creëren en de impact op het milieu zijn uniek voor de sector.

Kledingmerken als [milieupionier Patagonia](#) investeren in toenemende mate zelf in innovatie en grootschalige reparatieoperaties. URC pleit ervoor om dit van overheidswege verder te stimuleren, en zo de weg te effenen voor meer merken om reparatieprogramma's te ontwikkelen. Het is daarbij van belang dat het Besluit UPV-textiel een positieve bijdrage levert aan de toename van gerepareerde kleding bij de Nederlandse consument en in de kledingmarkt. Innovatie in de sector is cruciaal om merken te helpen om hun circulaire toekomst te diversifiëren, buiten alleen textielinzameling.

Tot slot moet het instrument dat met UPV-textiel wordt geïnstalleerd, een stimulans zijn voor de sector als geheel om richting een nieuwe toekomst te bewegen. Nederland kan niet alleen in reparatie, maar in elke stap van circulariteit in textiel koploper zijn. Het is zaak om, in overeenstemming met de visie van de EU, de voorwaarden te scheppen voor de industrie van morgen.